

vykonavatel závěři, správce pozůstalosti, dědic nebo odkazovník;

- c) zalob souvisejících se svobodným povoláním nebo soukromou výdělečnou činností, které konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec provozuje v přijímajícím státě vešle svých úředních funkci".

2. Proti konzulárnímu úředníkovi nebo proti konzulárnímu zaměstnanci, pokud nejde o občana přijímajícího státu nebo o osobu, která má v tomto státě trvalé bydliště, může být vedeno vykonávací řízení jen v případech uvedených v odstavci 1 písmena a), b), c) a za předpokladu, že se dá provést, aniž by byla porušena nedotknutelnost jeho osoby nebo jeho obydlí.

3. Rodinní příslušníci konzulárního úředníka nebo konzulárního zaměstnance, kteří s ním žijí ve společné domácnosti a nejsou občany přijímajícího státu nebo nemají v tomto státě trvalé bydliště, jsou rovněž vyňati z jurisdikce a poživají osobní nedotknutelnosti jako konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec, který není občanem přijímajícího státu nebo nemá v tomto státě trvalé bydliště. Za stejných předpokladů nepodléhají tito rodinní příslušníci rovněž donucovacím opatřením přijímajícího státu.

4. Vysílající stát se může vzdát imunity konzulárních úředníků a konzulárních zaměstnanců, jakož i jejich rodinných příslušníků. Vzdání se musí být v každém případě oznámeno písemnou formou. Vzdání se vyneší z jurisdikce v civilních a správních věcech neznamená vzdání se imunity co do výkonu rozhodnutí, kterého je zapotřebí vzdát se zvlášť.

5. Podá-li žalobu osoba, která podle tohoto článku je vyňata z jurisdikce, nemůže se dovolávat vyneší z jurisdikce co do protizaloby, která je v přímé souvislosti s hlavní žalobou.

Článek 17

1. Konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec, pokud nejde o občana přijímajícího státu nebo o osobu, která má v tomto státě trvalé bydliště, není povinen vypovídat jako svědek.

2. Souhlasí-li vysílající stát s tím, aby konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec, který je občanem vysílajícího státu a nemá v přijímajícím státě trvalé bydliště, vypovídal jako svědek, může na požádání vypovídat.

3. Není přípustné donucovat konzulárního úředníka nebo konzulárního zaměstnance, který není občanem přijímajícího státu, nebo nemá v tomto státě trvalé bydliště, aby vypovídal jako svědek, aby se za tímto účelem dostavil k soudu, nebo aby byl v případě odmítnutí výpovědi při nedostavení se před soud volán k zodpovědnosti.

4. Konzulární zaměstnanec, který je občanem přijímajícího státu nebo který má v tomto státě trvalé bydliště, může odmítnout svědeckou výpověď o úředních záležitostech.

5. Při použití ustanovení odstavce 2 se učiní potřebná opatření, aby se zamezilo narušení činnosti konzulárního úřadu. Pokud je to možné, lze učinit ústní nebo písemné svědecké výpovědi na konzulární úřadě nebo v bytě příslušného konzulárního úředníka nebo konzulárního zaměstnance.

6. Ustanovení tohoto článku se vztahují na všechna řízení a jednání před soudy a jinými státními orgány.

7. Ustanovení tohoto článku budou uplatňována obdobně vůči rodinným příslušníkům konzulárního úředníka nebo konzulárního zaměstnance, pokud tyto osoby s nimi žijí ve společné domácnosti, nejsou občany přijímajícího státu a nemají v tomto státě trvalé bydliště.

Článek 18

Konzulární úředník je v přijímajícím státě osvobozen od všech státem vynutitelných povinností. Stejně tak jsou osvobozeni konzulární zaměstnanci a rodinní příslušníci konzulárních úředníků a konzulárních zaměstnanců, žijící s nimi ve společné domácnosti, pokud nejsou občany přijímajícího státu nebo v něm nemají trvalé bydliště.

Článek 19

Konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec, jakož i jeho rodinní příslušníci žijící s ním ve společné domácnosti, kteří jsou občany vysílajícího státu a nemají v přijímajícím státě trvalé bydliště, nepodléhají povinnostem, které vyplývají z právních předpisů přijímajícího státu o ohlašovací povinnosti cizinců a získání povolení k pobytu.

Článek 20

1. Vysílající stát je v přijímajícím státě osvobozen od všech daní a jiných poplatků

- z pozemků, budov, části budov, které jsou používány výhradně ke konzulárním účelům, včetně obydlí konzulárních úředníků a konzulárních zaměstnanců, jsou-li ve vlastnictví vysílajícího státu nebo jeho jménem nabyty;
- ze smluv a listin, které se týkají nabytí zmíněných nemovitostí, pokud je vysílající stát získává výhradně ke konzulárním účelům.

2. Ustanovení odstavce 1 se nevztahují na uhrazování služeb.

Článek 21

Vysílající stát je v přijímajícím státě osvobozen od všech daní a podobných poplatků za movitý majetek, který je vlastnictvím vysílajícího státu nebo se nachází v jeho držení nebo používání a je užíván ke konzulárním účelům. To platí i pro získávání takového movitého majetku, za který by vysílající stát musel v každém jiném případě tyto dane a poplatky zaplatit.

Článek 22

Konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec, pokud nejde o občana přijímajícího státu nebo o osobu, která má v tomto státě trvalé bydliště, není povinen platit přijímajícímu státu dane a poplatky ze svých služebních příjmů.

Článek 23

1. Konzulární úředník a konzulární zaměstnanec, jakož i jejich rodinní příslušníci žijící s nimi ve společné domácnosti, pokud nejde o občany přijímajícího státu nebo o osoby, které mají v tomto státě trvalé bydliště, jsou osvobozeni od všech státních, oblastních a místních daní a poplatků, včetně daní a poplatků z movitého majetku, který jim náleží.

2. Osvobození uvedené v odstavci 1 se nevztahuje na

- nepříme dane, které jsou zpravidla obsazeny eeně zboží nebo služeb;